Dosarul № 2r-118/2024 I instanță
Num. comp. 2-24132028-06-2r-16122024 judecător Denis Guțu

judecătoria Comrat
sediul central

D E C I Z I E

13 februarie 2025 **mun. Comrat**

Colegiul judiciar al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președinte de ședință, judecător Andrei Mironov
judecători Grigori Colev şi Dmitrii Fujenco

examinând în ordinea art. 426 din Codul de procedură civilă al RM, fără citarea părților recursul declarat de către recurentul Sircheli Evdochia împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul central din 20 noiembrie 2024, privind admiterea cererii de asigurare a acțiunii, înaintată în cadrul cererii de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldova Agroindbank" S.A. împotriva Sircheli Evdochia privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

audiind raportul judecătorului raportor, în baza materialelor cauzei și argumentele recursului,

A C O N S T A T AT:

La 19 noiembrie 2024, Banca Comercială „Moldova Agroinbank" S.A. a depus la judecătoria Comrat, sediul central cererea de chemare în judecată împotriva Evdochiei Sircheli privind încasarea datoriei în sumă de 132440,63 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 4523,19 lei. (f.d. 3-4)

Concomitent cu depunerea acțiunii, reprezentantul Băncii Comerciale „Moldova Agroinbank” S.A. a înaintat cerere cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare asupra bunurilor și mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului Sircheli Evdochia. (f.d. 5-7)

În motivarea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile a indicat că prin cerere de chemare în judecată BC ”MAIB” S.A. a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul BC ”MAIB” S.A. a datoriei aferente cererii-contract de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată, a cheltuielilor privind achitarea taxei de stat și, eventual, a cheltuielilor judiciare suportate de reclamant pe parcursul examinării cererii de chemare în judecată.

Indică că conform art.175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Măsurile de asigurare a acțiunii constituie acte procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea hotărârilor (încheierilor) judecătorești pronunțate, precum și să contribuie la păstrarea situației litigioase în instanța de judecată.

Prin urmare, aplicarea măsurilor de asigurare contribuie real la prevenirea unei pagube iminente și astfel, constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea crea dificultăți sau ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești a cererii de chemare în judecată.

Prin Hotărârea nr. 32 din 24.10.2003 (pct.32) Plenul Curții Supreme de Justiție a explicat, că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica:

-raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;

-probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

-dacă există periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), etc.

Indică faptul, că pârâtul nu achită datoria față de BC „MAIB” S.A. poate însemna incapacitatea de plată a acestuia.

Menționează, că suma datoriei solicitată a fi încasată prevalează proeminent indicatorii privind salariul mediu lunar pe economie în anul curent, care constituie 13 700 lei (sursa - Monitorul Oficial al RM).

De asemenea, indică că mărimea datoriilor aferente contractului de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată menționat se majorează zilnic din contul dobânzilor calculate pentru utilizarea creditului.

Având în vedere faptul, că mărimea datoriilor aferente contractului de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată se majorează zilnic, consideră că în scopul evitării achitării datoriilor față de bancă, pârâtul ar putea înstrăina bunurile pe care le deține și o eventuală hotărâre adoptată în favoarea băncii nu va putea fi executată, dacă nu vor fi întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia.

Astfel, mărimea datoriilor restante acumulate ar putea determina pârâtul să evite onorarea obligațiunilor față de bancă aferente contractului de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată menționat și aceste acțiuni ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești și, respectiv, ar duce la imposibilitatea achitării datoriei față de bancă.

Prin reclamația expediată pârâtului BC „MAIB” S.A. a solicitat rambursarea mijloacelor bănești de care a beneficiat și achitarea datoriei aferente contractului de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată, însă datoria n-a fost achitată.

Atenționează asupra faptului, că înstrăinarea bunurilor deținute cu drept de proprietate, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, ar duce inclusiv la cauzarea unui prejudiciu BC „MAIB” S.A., or veniturile instituțiilor bancare sunt obținute preponderent din activitatea de creditare, iar perturbarea acestei activități poate avea un impact negativ asupra întregului mediu de afaceri din Republica Moldova.

Astfel, în lipsa unei încheieri de asigurare a acțiunii în favoarea BC „MAIB” S.A., mijloacele bănești care ar putea fi obținute în rezultatul vânzării bunurilor pârâtului nu vor fi rezervate, iar o eventuală hotărâre adoptată în favoarea BC „MAIB” S.A. nu va putea fi executată, dacă nu vor fi întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia.

Este de menționat, că măsurile de asigurare a acțiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricții privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de

asigurare a acțiunii nu perturbă posesia și deținerea bunurilor de către proprietar, au un caracter temporar și are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

Atrage atenția asupra faptului, că în conformitate cu punctul 3 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003 instanțele vor reține, că solicitările privind aplicarea sechestrului pe bunurile imobile sau mobile, fără a le individualiza sau indica exact, pot fi admise de instanță, întrucât asemenea formulări pot fi justificate de faptul, că deși solicitantul a depus toată diligența, nu a reușit să afle informația necesară, în asemenea cazuri, judecătorul sau instanța va emite titluri executorii, accentuând sarcina executorilor judecătorești de a evalua bunurile imobile pe care se aplică sechestrul, de a identifica sumele de bani disponibile în conturile debitorului în oricare din băncile din RM și de a nu depăși valoarea acțiunii.

Potrivit art. 27 alin. (4) din Codul de executare, executorul judecătoresc aplică măsurile de asigurare a acțiunii în limitele valorii revendicărilor din acțiune.

Mai mult ca atât, conform aceluiași articol, în cazul în care instanța de judecată nu indică expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare ori măsurile ce urmează a fi întreprinse, executorul judecătoresc este în drept să aplice interdicții sau sechestre tuturor bunurilor pârâtului, ținând cont de prevederile art. 176 din Codul de procedură civilă. La cererea pârâtului, în cazul când acesta demonstrează documentar că valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, se mențin sub sechestru doar bunurile a căror valoare acoperă valoarea acțiunii.

Astfel, susţine că din normele menționate rezultă expres faptul, că:

-reclamantul poate solicita instanței de judecată asigurarea acțiunii fără a individualiza sau indica exact bunurile mobile și imobile ale pârâtului pe care solicită aplicarea sechestrului;

-asemenea cerere de asigurare a acțiunii pot fi admise de instanța de judecată;

-în cazul în care instanța de judecată nu indică expres bunurile pe care urmează a fi aplicat sechestru, sarcina identificării acestor bunuri sau a mijloacelor bănești ale pârâtului aparține executorului judecătoresc.

Totodată menționează, că BC „MAIB” S.A. este în imposibilitate de a identifica și de a prezenta instanței de judecată și altă informație privind bunurile proprietate a pârâtului, deoarece în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr.

133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prelucrarea numărului de identificare de stat (IDNP) al persoanei fizice, a amprentelor digitale în funcție de identificare de aplicabilitate generală, este limitată și poate fi efectuată numai în anumite condiții:

a) subiectul datelor cu caracter personal și-a dat consimțământul.

b) prelucrarea este prevăzută în mod expres de legislație.

Având în vedere faptul, că BC „MAIB" S.A. nu deține consimțământul pârâtului privind prelucrarea datelor cu caracter personal, acțiunile privind prelucrarea datelor cu caracter personal în vederea identificării bunurilor, care aparțin pârâtului cu drept de proprietate nu pot fi întreprinse de către bancă, acestea constituind prerogativa executorului judecătoresc, care eventual va primi spre executare documentul executoriu privind asigurarea acțiunii.

Consideră, că la soluționarea problemei de asigurare a acțiunii instanța de fond urmează să țină cont de principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale prevăzute de art. 26 din CPC, astfel încât nici una din părți să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă.

Conform prevederilor art. 174 din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Conform art. 177 din Codul de procedură civilă, cererea de asigurare a acțiunii se soluționează de către judecătorul care examinează pricina în ziua depunerii, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces.

De asemenea cu referire la jurisprudența CEDO unde este consacrat principiul „dreptului la executare", Curtea în jurisprudența sa constantă expusă inclusiv în cauza Hornsby contra Greciei, 19.03.1997, cu referire la art. 6 care consfințește dreptul la un proces echitabil și dreptul de acces la un tribunal, stabilește că drepturile în fața judecătorului și implicit în fața instanței de judecată nu se rezumă doar la dreptul de a obține o hotărâre judecătorească conform art. 6 (1) care ar rămâne iluzorie dacă nu ar fi însoțită de posibilitatea pentru cel care a obținut-o de a obține și executarea acesteia. Dreptul la un tribunal devine neînsemnat dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o

decizie judiciară definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți.

Reieșind din faptul, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești privind încasarea de la pârât a datoriilor față de BC „MAIB" S.A., având în vedere că aplicarea măsurilor asigurătorii sub formă de sechestru nu contravine prevederilor art. 1 din Protocolul nr.1 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor omului și a Libertăților Fundamentale, în temeiul art. art. 174, 175, 177 din Codul de procedură civilă, BC „MAIB" S.A. a solicitat instanței de judecată aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului Sircheli Evdochia (IDNP 0992505199290) în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea judecătoriei Comrat, sediul central din 20 noiembrie 2024, s-a admis cererea depusă de Banca Comercială „Moldova Agroindbank" Societatea pe Acțiuni privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Moldova Agroinbank" S.A. împotriva Evdochiei Sircheli privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești ce aparțin Evdochiei Sircheli cu drept de proprietate, în limita valorii datoriei în mărime de 132440,63 lei (una sută treizeci și două mii patru sute patruzeci lei, 63 bani). (f.d. 18-19)

La 06 decembrie 2024, pârâta Sirecheli Evdochia a depus recurs împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul central din 20 noiembrie 2024, prin care a solicitat casarea încheierii menționate supra cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii. (f.d. 22-23)

În argumentarea recursului recurentul a indicat că încheierea primei instanțe este neîntemeiată și pasibilă casării.

Consideră că potrivit prevederilor pct. 33 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003 „Cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile", încheierea de asigurarea acţiunii urmează să fie întocmită în corespundere cu cerinţele indicate în textul art.270 CPC.

În același timp, indică că încheierea a fost adoptată cu încălcarea cerințelor art. 270 alin. (1) lit. e) CPC al RM, nu conține motivele obiective de necesitate a

aplicării măsurii de asigurare a acțiunii înaintate.

Reieșind din aceea, că în art. 174 CPC al RM, nu sunt invocate temeiuri de asigurare a acțiunii, la examinarea cererilor de asigurare a acțiunii, instanța de judecată urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

În același timp, invocă că această necesitate urmează să fie obiectivă și reală, adică trebuie să existe circumstanțe concrete, care pot crea obstacole pentru instanța de judecată sau să facă imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Totodată, indică că în cererea înaintată de asigurare a acțiunii nu au fost aduse careva fapte concrete și circumstanțe, ce argumentează necesitatea aplicării măsurilor de asigurare (nu au fost prezentate date sau altă informație privind intențiile (comportamentul) pârâtului, existența cărora poate fi apreciată ca acțiuni cu rea-credință, orientate spre vânzarea bunului în scopul eschivării de la executarea obligației, lipsesc date care dovedesc, inclusiv și în mod indirect că neaplicarea măsurilor de asigurare a cerințelor înaintate poate crea obstacole la executarea hotărârii judecătorești în cazul admiterii acțiunii, etc.)

În același timp, menționează că instanța nu a prezentat niciun argument credibil cu privire la existența unor astfel de circumstanțe (sau la posibila lor apariție), a căror existență să poată fi recunoscută ca motiv pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Consideră că argumentele aduse de instanță cu privire la temeinicia cererii de aplicare a măsurii pentru asigurarea acțiunii poartă un caracter neveridic și insuficient motivat.

Mai mult ca atât, în sprijinul argumentelor sale, instanța face trimitere la afirmația neîntemeiată și nerezonabilă a reclamantului, care nu este susținută de nicio probă, potrivit căreia neadoptarea măsurilor de asigurare a acțiunii poate face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, fără a preciza niciun motiv și nicio bază, ceea ce demonstrează în continuare caracterul nerezonabil al hotărârii judecătorești adoptate.

De fapt, unicul argument și singura justificare a hotărârii judecătorești adoptate cu privire la asigurarea acțiunii înaintate este argumentul potrivit căruia există anumite motive (fără a se preciza care sunt acestea) care indică faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii poate face imposibilă executarea hotărârii judecătorești ulterioare, ceea ce certifică, cel puțin, neobiectivitatea hotărârii judecătorești.

Prin urmare, susține că considerațiile instanței cu privire la dificultățile care

pot face imposibilă executarea hotărârii, fără a preciza care sunt aceste dificultăți, sunt ipoteze declarative fără o justificare reală.

Astfel, indică că instanța a ignorat procedura de examinare a unor astfel de cereri, care presupune cercetarea obiectului și a motivelor acțiunii, determinarea naturii litigiului, verificarea argumentelor reclamantului cu privire la acțiunile pârâtului care pot crea dificultăți judiciare sau pot face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile pct. 33 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile", instanţa de judecată adoptă o încheiere de admitere a cererii de asigurare sau, după caz, de respingere.

Încheierea urmează să fie întocmită în corespundere cu cerinţele indicate în textul art. 270 CPC, dar suplimentar urmează să cuprindă: măsura de asigurare concretă, locul aflării averii, cuantumul valorii acțiunii, termenul de aplicare a interdicției, contul bancar etc.

În același timp, menționează că atunci când a emis încheierea privind asigurarea acțiunii, instanța nu numai că nu a specificat elementele obligatorii ale măsurilor de asigurare menționate mai sus, dar nu a solicitat nici prezentarea de dovezi privind bunurile (nu s-a specificat ce fel de bunuri) și conturile bancare ale pârâtului.

Susține că în hotărârea judecătorească adoptată, instanța nu a identificat mijloacele bănești care urmau să fie sechestrate (sau stocate în conturi bancare, sau deținute de terți etc.), în timp ce, în conformitate cu Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003 menționată mai sus obligaţiunea de a prezenta rechizitele contului bancar ale pârâtului îi aparţine reclamantului. În cazurile în care locul aflării contului este determinat, dar banca sau altă instituţie financiară refuză de a elibera reclamantului datele necesare, instanţa de judecată sau judecătorul, în conformitate cu art.119 CPC, va contribui prin eliberarea unui demers pentru obţinerea probei solicitate.

Indică că circumstanțele indicate de instanță în susținerea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu sunt veridice.

Cerința înaintată este neîntemeiată, întrucât nu are nicio obligație bănească față de B.C. „Moldova-Agroindbank" S.A. Indică că nu a solicitat mijloace bănești în condiții de creditare și, respectiv, nu a primit careva mijloace bănești.

Termenii și condițiile de operare a contului bancar deschis la instituția financiară menționată exclud furnizarea de mijloace bănești fără restricții și limite.

Respectiv, menționează că nu a efectuat nicio plată care să depășească soldul mijloacelor bănești aflate în cont. În consecință, în prezent nu are nicio datorie față de B.C. „Moldova-Agroindbank" S.A. În plus, nu a efectuat nicio plată de natură neautorizată.

Pentru a confirma netemeinicia cerințelor înaintate, debitorul a prezentat corespondența anterioară procesului dintre ea și instituția bancară, care reflectă circumstanțele reale ale cauzei și care nu au fost luate în considerare și apreciate în mod corespunzător de către instanță la pronunțarea încheierii atacate.

În afară de acestea, indică că nu există raporturi contractuale între pârât și B.C. „Moldova-Agroindbank" S.A. despre neexecutarea cărora instanța de judecată declară, ceea ce este o confirmare suplimentară a netemeiniciei încheierii judecătorești atacate.

La 16 decembrie 2024 cauza menționată a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Comrat (f.d. 28).

Ulterior, în adresa B.C. „Moldova-Agroindbank" S.A. a fost expediată copia recursului declarat de către pârâta Sircheli Evdochia împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul central din 20 noiembrie 2024, părților comunicându-se despre necesitatea prezentării referinței la recursul declarat. (f.d. 31)

La 26 decembrie 2024, Victoria Andrușceac, reprezentant al B.C. „MAIB" S.A. jurist, Direcția (Band) Recuperare Judiciară Creanțe Problematice Departamentul (Orchestra) Recuperare Creanțe a depus referinţă la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs şi menţinerea încheierii instanţei de fond. (f.d. 33-35)

Menționează în referință că în fapt, conform încheierii judecătoriei Comrat, sediul central a fost admisă integral cererea privind asigurarea acțiunii și s-a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului în limita sumei de 132440.03 lei.

Indică că încheierea sus menționată a fost transmisă spre executare executorului judecătoresc și în vederea executării acesteia, executorul judecătoresc a intentat procedura de executare cu aplicarea tuturor măsurilor de asigurare, astfel contribuindu-se real la prevenirea pagubei iminente și totodată au fost protejate drepturile subiective ale reclamantului. Or, suma datoriei de 132440.63 lei este una

considerabilă, iar debitorul se eschivează de la onorarea obligațiunilor de plată asumate.

Cererea de recurs o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă din următoarele motive.

La examinarea solicitării BC „MAIB” SA privind asigurarea acțiunii, instanța de fond a dat apreciere și a examinat multi-aspectual toate circumstanțele speței.

În acest sens s-a constatat cu certitudine, că cererea de asigurare a acțiunii a fost depusă în temeiul articolelor 174, 175, 177 din Codul de procedură civilă, ceea ce a permis satisfacerea integrală a cererii cu dispunerea aplicării măsurilor de asigurare.

Astfel, indică că banca a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin faptul, că pârâtul se eschivează cu rea-credință de la onorarea obligațiunilor asumate conform contractului de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată.

La adoptarea încheierii recurate, instanța de fond corect a ținut cont de faptul, că datoria la situația din 08.11.2024 constituia suma de 132440,63 lei, iar pârâtul nu întreprinde careva acțiuni în vederea achitării datoriei integrale față de bancă.

Or, menționează că în conformitate cu contractul de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată, Debitorul și-a asumat obligația de a rambursa sumele debursate și de a achita dobânzi, iar la deschiderea contului și la emiterea cardului de plată, acesta a declarat venituri, care aparent ar fi fost suficiente pentru onorarea obligațiunilor asumate.

Din aceste considerente poate afirma cu certitudine, că probabilitatea recuperării datoriei în cazul unei eventuale hotărâri adoptate în favoarea băncii scade considerabil sau chiar face imposibilă recuperarea datoriei dacă nu ar fi fost întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia.

La soluționarea problemei de asigurare a acțiunii instanța de fond a ținut cont de principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale prevăzute de art.26 din Codul de procedură civilă, astfel încât nici una din părți să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă.

Atrage atenția asupra faptului, că în conformitate cu punctul 3 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003 instanțele vor reține, că solicitările privind aplicarea sechestrului pe bunurile imobile sau mobile, fără a le

individualiza sau indica exact, pot fi admise de instanță, întrucât asemenea formulări pot fi justificate de faptul, că deși solicitantul a depus toată diligența, nu a reușit să afle informația necesară. În asemenea cazuri, judecătorul sau instanța va emite titluri executorii, accentuând sarcina executorilor judecătorești de a evalua bunurile imobile pe care se aplică sechestrul, de a identifica sumele de bani disponibile în conturile debitorului în oricare din băncile din RM și de a nu depăși valoarea acțiunii.

Potrivit art. 27 alin. (4) din Codul de executare, executorul judecătoresc aplică măsurile de asigurare a acțiunii în limitele valorii revendicărilor din acțiune.

Mai mult ca atât, conform aceluiași articol, în cazul în care instanța de judecată nu indică expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare ori măsurile ce urmează a fi întreprinse, executorul judecătoresc este în drept să aplice interdicții sau sechestre tuturor bunurilor pârâtului, ținând cont de prevederile art. 176 din Codul de procedură civilă. La cererea pârâtului, în cazul când acesta demonstrează documentar că valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, se mențin sub sechestru doar bunurile a căror valoare acoperă valoarea acțiunii.

Debitorul menționează că nu are careva obligații față de BC „MAIB” S.A., nu a primit careva mijloace bănești și nu s-a creditat la BC „MAIB” S.A.

În acest sens remarcă că la materialele dosarului de judecată aflat pe rolul judecătoriei Comrat, sediul central la depunerea cererii de chemare în judecată, BC „MAIB” SA, a anexat dovada raportului juridic dintre bancă și Sircheli Evdochia, și anume Cererea-Contract din 03.01.2024 de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată. În baza cererii-contract susmenționate, Sircheli Evdochia și-a asumat obligația inclusiv de a nu admite descoperiri de cont, iar în cazul în care va admite descoperiri de cont neautorizate la contul bancar cu card de plată atașat, Clientul va plăti penalități și dobânzi în mărimea stabilită de tarifele Băncii.

Respectiv, indică că afirmația recurentei Sircheli Evdochia este una eronată și inductivă în eroare, or, cererea-contract a fost semnată personal de către Sircheli Evdochia și cardul emis de către BC „MAIB” SA pe numele Sircheli Evdochia a fost personal recepționat de către aceasta.

Totodată, menționează că anterior depunerii cererii de chemare în judecată, BC „MAIB” S.A. a încercat de mai multe ori de a redresa litigiul fără a se adresa în instanța de judecată. Recurenta, de nenumărate ori a promis rambursarea sumei de care a beneficiat, însă toate promisiunile nu s-au adeverit.

În acest context, indică că debitoarea în una din scrisorile de e-mail adresate BC „MAIB” S.A. la 04.05.2024 confirmă că banca (fiind o deficiență tehnică) i-a dublat sumele depuse pe contul său curent. Însă aceste sume, la discreția sa, debitoarea le-a transferat pe alt cont, intenționând să cumpere criptovalută.

Respectiv, consideră că prin această scrisoare debitoarea recunoaște că banca i-a acordat banii pe contul său, iar debitoarea i-a utilizat după propria sa dorință.

De asemenea, la materialele dosarului de judecată BC „MAIB” S.A. a anexat calculul datoriei din 31.10.2024 prin care se confirmă existența la acel moment a datoriei de 132,440.63 lei. La caz, recurenta nu a prezentat careva dovezi precum că ar fi rambursat total sau parțial băncii suma de bani de care a beneficiat.

Respectiv, depunerea cererii de recurs are în exclusivitate scopul de a duce instanța de recurs în eroare, argumentele aduse de către recurentă sunt pur declarative și nefondate, reliefându-se intenția debitoarei de a se eschiva de la onorarea obligațiilor pe care le are față de creditorul BC „MAIB” S.A.

Indică că în conformitate cu hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 07.07.2008 Cu privire la aplicarea legislației procesuale civile la întocmirea hotărârii și încheierii judecătorești, la emiterea încheierii, instanța judecătorească a acordat o atenție deosebită motivelor care au determinat-o să ajungă la concluziile respective, cu referire la legea guvernantă.

Din cele expuse mai sus rezultă, că existența măsurilor de asigurare a acțiunii va face posibilă executarea promptă și corespunzătoare a hotărârii judecătorești adoptată pe cauza dată.

Astfel, cererea băncii privind asigurarea acțiunii este întemeiată, argumentată și probată, BC „MAIB” S.A. în calitate do reclamant care pretinde apărarea unui drept încălcat și care s-a adresat în instanța de judecată pentru apărarea acestui drept cu respectarea cerințelor stabilite de legislația în vigoare, inclusiv cu achitarea taxei de stat în mărime deplină, este în drept să pretindă asigurarea acțiunii sale, iar instanța de judecată (în circumstanțele menționate) a fost îndreptățită să admită cererea băncii privind asigurarea acțiunii.

Din cele relatate mai sus rezultă, că prin asigurarea acțiunii înaintate de bancă privind încasarea de la Sircheli Evdochia în beneficiul BC „MAIB” SA, a datoriei în sumă de 132,440.63 lei, a cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în sumă de 4.523,19 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, instanța de fond a asigurat un echilibru între interesele părților cointeresate.

Concluzionând cele expuse mai sus, consideră că soluția instanței de fond adoptată prin încheierea judecătoriei Comrat, sediul central din 20.11.2024 este una absolut legală, întemeiată și conformă speței deferită judecății.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în recursul declarat și a materialelor din dosar, Colegiul judiciar consideră recursul drept unul nefondat, care urmează a fi respins cu menținere a încheierii contestate cu recurs, din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor*.

Potrivit prevederilor art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea*.

În conformitate cu prevederile art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii*.

Din materialele cauzei cu certitudine s-a stabilit că la 19 noiembrie 2024, Banca Comercială „Moldova Agroinbank" S.A. a depus la judecătoria Comrat, sediul central cererea de chemare în judecată împotriva Evdochiei Sircheli privind încasarea datoriei în sumă de 132440,63 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 4523,19 lei. (f.d. 3-4)

Concomitent cu depunerea acțiunii, reprezentantul Băncii Comerciale „Moldova Agroinbank" S.A. a înaintat cerere cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare asupra bunurilor și mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtului Sircheli Evdochia. (f.d. 5-7)

Prin încheierea judecătoriei Comrat, sediul central din 20 noiembrie 2024, s-a admis cererea depusă de Banca Comercială „Moldova Agroindbank" Societatea pe Acțiuni privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Moldova Agroinbank" S.A. împotriva Evdochiei Sircheli privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești ce aparțin Evdochiei Sircheli cu drept de proprietate, în limita valorii datoriei în mărime de 132440,63 lei (una sută treizeci și două mii patru sute patruzeci lei, 63 bani). (f.d. 18-19)

La 06 decembrie 2024, pârâta Sirecheli Evdochia a depus recurs împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul central din 20 noiembrie 2024, prin care a solicitat casarea încheierii menționate supra cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii. (f.d. 22-23)

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti*.

Conform prevederilor art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii*.

Conform prevederilor art. 175 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:*

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor

specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În materie de practică judecătorească unitară, sintetizată în Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile nr. 32 din 24 octombrie 2003, Curtea a specificat în pct. 32 că, la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; existenţa pericolului de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare; asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; corelaţia măsurii solicitate, obiectului acţiunii şi maniera în care va asigura realizarea de fapt a scopului măsurii de asigurare; neadmiterea corespunderii măsurii de asigurare solicitate însăşi obiectului acţiunii.

La caz, Colegiul judiciar susține concluzia instanței de fond, precum că „*indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare. Sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia. Aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii, este la atitudinea judecătorului sau instanţei de judecată*”.

Totodată, este de remarcat că instanța de fond în mod corect a indicat că „*judecătorul consideră justificată necesitatea aplicării măsurile: de asigurare a acțiunii, or, starea de fapt și de drept derivată din lucrării dosarului, permit a concluziona că situația creată ar duce la imposibilitate, executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantului*”.

Nu în ultimul rând, Colegiul judiciar susține constatarea primei instanțe, precum că „*din considerentele menționate și având în vedere faptul că, neluarea - măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești, motivat pe existența datoriei indicate de reclamant, raportată la actele prezentate, precum și faptul că neexecutarea acesteia creează un risc întemeiat de neexecutare a solicitărilor reclamantului, judecătorul ajunge*

la concluzia că solicitarea de a aplica în calitate de măsuri de asigurare sechestrul pe bunurile imobile, mobile a pârâtului în limita valorii pretenţiilor din acţiune în sumă de 132440,63 lei, ca una întemeiată şi va dispune aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile, mobile ce aparţin pârâtului Sircheli Evdochia în limita valorii datoriei totale în mărime de 132440,63 lei".

În ceea ce privește alegațiile recurentului, precum că „*în cererea înaintată de asigurare a acțiunii nu au fost aduse careva fapte concrete și circumstanțe, ce argumentează necesitatea aplicării măsurilor de asigurare (nu au fost prezentate date sau altă informație privind intențiile (comportamentul) pârâtului, existența cărora poate fi apreciată ca acțiuni cu rea-credință, orientate spre vânzarea bunului în scopul eschivării de la executarea obligației, lipsesc date care dovedesc, inclusiv și în mod indirect că neaplicarea măsurilor de asigurare a cerințelor înaintate poate crea obstacole la executarea hotărârii judecătorești în cazul admiterii acțiunii, etc.)*", Colegiul le consideră drept nefondate, din motiv că în conformitate cu contractul de deschidere a contului și de emitere a cardului de plată, Debitorul și-a asumat obligația de a rambursa sumele debursate și de a achita dobânzi, iar la deschiderea contului și la emiterea cardului de plată, acesta a declarat venituri, care aparent ar fi fost suficiente pentru onorarea obligațiunilor asumate.

Totodată este de remarcat suma datoriei invocată de partea reclamantă este una impunătoare ce depăşeşte 10 salarii medii pe economie, fapt ce convinge că neasigurarea acţiunii, va favoriza într-un fel sau altul condiţii de eschivare a debitorului de a-și onora obligaţiunile contractuale, în cazul unei eventuale hotărâri de admitere a acţiunii.

Deşi partea recurentă optează cu invocări că, partea reclamantă urma să probeze existenţa riscului ascunderii bunurilor de către pârâtă, colegiul judiciar le găseşte nefondate, or obiect al litigiului este o datorie pecuniară, și un asemenea litigiu nu oferă părţii reclamante dreptul de a urmări și de a dispune de solicitări referitor la bunurile mobile, imobile și depunerile băneşti ale pârâtului în lipsa unui act judecătoresc de rigoare.

Prin urmare, Colegiul afirmă că probabilitatea recuperării datoriei în cazul unei eventuale hotărâri adoptate în favoarea băncii scade considerabil sau chiar face imposibilă recuperarea datoriei dacă nu ar fi fost întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia.

Cu privire la argumentul recurentei precum că „*...nu are nicio obligaţie bănească faţă de B.C. „Moldova-Agroindbank" S.A. şi că nu a solicitat mijloace băneşti în condiţii de creditare şi, respectiv, nu a primit careva mijloace băneşti*", Colegiul îl găseşte nefondat în sensul anulării măsurilor de asigurare, or însăşi aceste circumstanţe urmează a fi elucidate în cadrul examinării cauzei în fond, iar în contextul adeveririi poziţiei părţii pârâte, măsurile de asigurare urmează a fi anulate prin hotărârea judecătorească pronunţată asupra fondului cauzei.

Prin urmare, Colegiul judiciar constată că instanța de fond în mod corect a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare formulată de Banca Comercială „Moldova Agroindbank" S.A. în cadrul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Moldova Agroindbank" S.A. împotriva Sircheli Evdochia privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În speţa celor menţionate, Colegiul judiciar constată că, încheierea instanței de fond din 20 noiembrie 2024 este una întemeiată şi fondată, temei de casare a acesteia de către instanța de recurs nu a fost stabilit, circumstanțe ce servesc la respingerea recursului declarat.

În baza celor expuse conducându-se de articolele 175, 176, 177, 424, 426 alin. (3), 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul judiciar –

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către recurentul Sircheli Evdochia.

Se menține încheierea judecătoriei Comrat, sediul central din 20 noiembrie 2024, privind admiterea cererii de asigurare a acțiunii, înaintată în cadrul cererii de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldova Agroindbank" S.A. împotriva Sircheli Evdochia privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii și se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii.

Președintele ședinței, judecător: Judecător: Judecător:

Andrei Mironov Grigori Colev Dmitrii Fujenco